

**Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, με τη θέσπιση ειδικής άδειας ταξιδιού και με τον καθορισμό των προϋποθέσεων εισόδου ενόψει μετακίνησης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες**

(2001/C 270 E/29)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 388 τελικό — 2001/0155(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 10 Ιουλίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 3) και, το άρθρο 63 σημείο 3),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, το άρθρο 61 της συνθήκης προβλέπει τη θέσπιση μέτρων για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων σύμφωνα με το άρθρο 14 της συνθήκης σε συνδυασμό με άμεσα συνδεδεμένα με αυτήν συνοδευτικά μέτρα, ιδίως, για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.
- (2) Το άρθρο 61 στοιχείο α) της συνθήκης αναφέρεται ιδίως στα μέτρα που καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών, για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.
- (3) Ορισμένες προϋποθέσεις κυκλοφορίας των υπηκόων τρίτων χωρών περιλαμβάνονται ήδη στο κεκτημένο του Σένγκεν που έχει ενταχθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (4) Τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 62 σημείο 3) της συνθήκης υποκαθίστουν τα αντίστοιχα στοιχεία του κεκτημένου Σένγκεν που έχει ενταχθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παρούσα οδηγία προβλέπει τη συνολική εναρμόνιση των προϋποθέσεων κυκλοφορίας των υπηκόων τρίτων χωρών. Συνεπώς, πρέπει να αντικατασταθούν οι ισχύουσες διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν για το θέμα.
- (5) Είναι σκόπιμο, συνεπώς, να καθορίσει η παρούσα οδηγία τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών, ανεξαρτήτως του αν υπόκεινται ή όχι σε υποχρέωση θεώρησης ή είναι κάτοχοι τίτλου διαμονής, δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.
- (6) Η Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν προβλέπει επίσης τη δυνατότητα παράτασης της παραμονής στο έδαφος ενός κράτους μέλους πέραν των τριών μηνών, κάτω από ειδι-

κές συνθήκες ή κατ' εφαρμογή των διατάξεων διμερούς συμφωνίας η οποία έχει συναφθεί πριν από την έναρξη ισχύος της εν λόγω Σύμβασης.

- (7) Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, οι διμερείς συμφωνίες απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης τις οποίες προβλέπει το άρθρο 20 παράγραφος 2 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν δεν δικαιολογούν πλέον την διαμονή για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών εντός του χώρου χωρίς σύνορα επί τη βάση του καθεστώτος απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για διαμονή σύντομης διάρκειας.
- (8) Πρέπει, εντούτοις, να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να μεταβαίνουν στο χώρο χωρίς σύνορα για χρονική περίοδο μεταξύ τριών και έξι μηνών, χωρίς να παραμένουν επί περισσότερους από τρεις μήνες στο έδαφος ενός από τα επισκεπτόμενα κράτη μέλη.
- (9) Είναι σκόπιμο, συνεπώς, να θεσπιστεί ειδική άδεια ταξιδιού για τους υπηκόους τρίτων χωρών — ανεξαρτήτως του αν υπόκεινται σε υποχρέωση θεώρησης ή όχι — οι οποίοι προτιμούνται να μετακινήθουν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών επί έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο εντός περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, χωρίς να παραμείνουν επί περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους.
- (10) Όσον αφορά τη Δανία, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη στις 17 Μαΐου 1999 μεταξύ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των δύο αυτών κρατών<sup>(1)</sup>. Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών τις οποίες προβλέπει η συμφωνία, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία θα ισχύουν και για τα δύο εν λόγω κράτη.
- (11) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και ακολουθεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, μεταξύ άλλων, από το Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(<sup>1</sup>) Δυνάμει του άρθρου 1 της συμφωνίας που συνήψε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου Σένγκεν, η παρούσα πρόταση πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο της μεικτής επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 4 της εν λόγω συμφωνίας.

(12) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή ο καθορισμός των προϋποθέσεων υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο απαιτούμενο για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία προς τούτο όρια,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

##### ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

###### Άρθρο 1

##### Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο να καθορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες

- α) οι υπήκοοι τρίτων χωρών, οι οποίοι ευρίσκονται νομίμως στο έδαφος κράτους μέλους, δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες·
- β) οι υπήκοοι τρίτων χωρών οι οποίοι προτιθενται να μετακινηθούν στο έδαφος δύο ή περισσότερων κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, δύνανται να λάβουν ειδική άδεια ταξιδιού που τους επιτρέπει να εισέρχονται ενόψει μετακίνησης εντός του εδάφους των κρατών μελών.

###### Άρθρο 2

##### Ορισμοί

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

«υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης·

«θεώρηση ενιαίου τύπου»: η θεώρηση που προβλέπεται από τα άρθρα 10 και 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν·

«τίτλος διαμονής»: κάθε τίτλος ή άδεια που εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους και επιτρέπει την διαμονή στο έδαφός του, ο οποίος περιλαμβάνεται στον πίνακα του παραρτήματος 4 της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου<sup>(1)</sup> και στο παράρτημα 11 του Κοινού Εγχειριδίου.

###### Άρθρο 3

##### Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα:

(<sup>1</sup>) ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 317, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2001/329/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 2001 (ΕΕ L 116 της 26.4.2001).

α) στον τομέα της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των υπηκόων τρίτων χωρών που είναι μέλη της οικογένειας πολίτη της Ένωσης·

β) που παρέχονται στους υπηκόους τρίτων χωρών και στα μέλη της οικογένειας τους ανεξαρτήτως ιθαγενείας, οι οποίοι, βάσει συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των εν λόγω χωρών, αφετέρου, χαιρούν των ίδιων δικαιωμάτων με τους πολίτες της Ένωσης όσον αφορά την είσοδο και τη διαμονή σε κράτος μέλος.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις διατάξεις κοινοτικού ή εθνικού δικαίου που εφαρμόζονται στους υπηκόους τρίτων χωρών και αφορούν:

α) τη διαμονή μακράς διάρκειας και

β) την πρόσβαση στις οικονομικές δραστηριότητες καθώς και την άσκησή τους.

###### Άρθρο 4

##### Απαγόρευση διακρίσεων

Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς να εισάγουν διακρίσεις ιδίως λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

##### ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΗ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΕΠΙ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ

###### Άρθρο 5

##### Υπήκοοι τρίτων χωρών υποκείμενοι στην υποχρέωση θεώρησης

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι θεώρησης ενιαίου τύπου μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους του συνόλου των κρατών μελών κατά τη διάρκεια ισχύος της θεώρησης, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) είναι κάτοχοι εγκύρου ταξιδιωτικού εγγράφου ή εγγράφων που επιτρέπουν τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων,

β) είναι κάτοχοι έγκυρης θεώρησης ισχύος τουλάχιστον ίσης με τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής τους,

γ) προσκομίζουν, αν παραστεί ανάγκη, έγγραφα που δικαιολογούν το σκοπό και καθορίζουν τις συνθήκες της προβλεπόμενης διαμονής τους, διαθέτουν δε τα αναγκαία μέσα διαβίωσης, τόσο για την προβλεπόμενη διαμονή τους όσο και για την επιστροφή τους στη χώρα προέλευσής τους ή τη διέλευση προς τρίτο κράτος στο οποίο είναι εξασφαλισμένη η είσοδος, ή είναι σε θέση να εξασφαλίσουν νομίμως τα μέσα διαβίωσής τους,

δ) δεν είναι καταχωρημένοι στους καταλόγους ανεπιθύμητων,

ε) δεν θεωρούνται ικανοί να διαταράξουν τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα κράτη μέλη.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στους υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους θεώρησης της οποίας έχει περιοριστεί η εδαφική ισχύς σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν.

#### Άρθρο 6

#### Υπήκοοι τρίτων χωρών μη υποκείμενοι στην υποχρέωση θεώρησης

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους του συνόλου των κρατών μελών επί τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο εντός περιόδου έξι μηνών, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), δ) και ε).

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακωλύουν το δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να παρατείνει την διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφός του πέραν των τριών μηνών κάτω από ειδικές συνθήκες.

#### Άρθρο 7

#### Υπήκοοι τρίτων χωρών κάτοχοι τίτλου διαμονής

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι τίτλου διαμονής ο οποίος έχει χορηγηθεί από ένα των κρατών μελών και η ισχύς του οποίου δεν έχει λήξει, μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των λοιπών κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, εφόσον είναι εφοδιασμένοι με τον τίτλο διαμονής τους, πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ) και ε) και δεν περιλαμβάνονται στους εθνικούς καταλόγους ανεπιθύμητων του οικείου κράτους μέλους.

2. Η παράγραφος 1 έχει επίσης εφαρμογή σε υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους προσωρινής άδειας διαμονής που έχει εκδοθεί από ένα των κρατών μελών και ενός ταξιδιωτικού εγγράφου που έχει εκδοθεί από το ίδιο κράτος μέλος.

3. Με επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 18 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, η παράγραφος 1 έχει επίσης εφαρμογή σε υπηκόους τρίτων χωρών κατόχους θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας που έχει εκδοθεί από ένα κράτος μέλος. Οι υπήκοοι αυτοί μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα μόνον από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης χορήγησης τίτλου διαμονής από το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας. Η κατάθεση αυτή αποδεικνύεται με τη θέση σφραγίδας στο ταξιδιωτικό έγγραφο από την αρχή στην οποία κατατέθηκε η αίτηση.

4. Όταν ένα κράτος μέλος πρόκειται να χορηγήσει τίτλο διαμονής σε υπήκοο τρίτης χώρας που έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθύμητος, συμβουλευεται προηγουμένως το καταχωρούν κράτος μέλος και λαμβάνει υπόψη του τα συμφέροντα του τελευταίου. Ο τίτλος διαμονής θα εκδοθεί μόνο για σοβαρούς λόγους, κυρίως ανθρωπιστικούς, ή λόγους που απορρέουν από διεθνείς υποχρεώσεις ή από το κοινοτικό δίκαιο.

Εάν ο τίτλος διαμονής χορηγηθεί, το καταχωρούν κράτος μέλος προβαίνει στην ανάκληση της καταχώρησης, αλλά μπορεί ωστόσο να εγγράψει τον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθύμητων.

5. Όταν προκύπτει ότι υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από ένα εκ των κρατών μελών και η ισχύς του δεν έχει λήξει, έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθύμητος, το καταχωρούν κράτος μέλος συνεννοείται με το κράτος μέλος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής, προκειμένου να αποφασισθεί αν υφίστανται επαρκείς λόγοι για να ανακληθεί ο τίτλος διαμονής.

Εάν ο τίτλος διαμονής δεν ανακληθεί, το καταχωρούν κράτος μέλος προβαίνει στην ανάκληση της καταχώρησης, αλλά μπορεί ωστόσο να εγγράψει τον εν λόγω υπήκοο τρίτης χώρας στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθύμητων.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

#### ΕΙΔΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

#### Άρθρο 8

#### Προϋποθέσεις

1. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να εισέρχονται στο έδαφος των κρατών μελών ενόψει μετακίνησης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες εντός περιόδου δώδεκα μηνών, από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, χωρίς να παραμένουν άνω των τριών μηνών στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

— είναι εφοδιασμένοι με ειδική άδεια ταξιδιού, η ισχύς της οποίας δεν έχει λήξει και η οποία εκδόθηκε από κράτος μέλος,

— πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), δ) και ε).

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακωλύουν το δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να παρατείνει την διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφός του πέραν των τριών μηνών κάτω από ειδικές συνθήκες.

#### Άρθρο 9

#### Έκδοση

1. Η ειδικά άδεια ταξιδιού εκδίδεται μετά από αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας, από τις διπλωματικές και προξενικές αρχές των κρατών μελών πριν από την είσοδο στο έδαφος των κρατών μελών και εφόσον ο υπήκοος αυτός πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), δ) και ε).

2. Η ειδική άδεια ταξιδιού μπορεί να χορηγηθεί για μία ή περισσότερες εισόδους στο έδαφος των κρατών μελών.

3. Η ειδική άδεια ταξιδιού δεν μπορεί να εκδοθεί στα σύνορα.

4. Αρμόδιο για τη χορήγηση της ειδικής άδειας ταξιδιού είναι το κράτος μέλος του κύριου προορισμού. Εάν ο προορισμός αυτός δεν μπορεί να καθορισθεί επακριβώς, η χορήγηση της ειδικής άδειας ταξιδιού εμπίπτει στην αρμοδιότητα του διπλωματικού ή προξενικού γραφείου του κράτους μέλους πρώτης εισόδου.

5. Η αίτηση χορήγησης ειδικής άδειας ταξιδιού υπόκειται στη διαδικασία προηγούμενων διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη την οποία προβλέπει το άρθρο 17 παράγραφος 2 της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν, εφόσον η αίτηση χορήγησης θεώρησης που υπέβαλε το ίδιο πρόσωπο υποβλήθηκε σε αυτή τη διαδικασία προηγούμενων διαβουλεύσεων.

#### Άρθρο 10

##### Διαδικασία έκδοσης

1. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί ειδική άδεια ταξιδιού σε ταξιδιωτικό έγγραφο, η ισχύς του οποίου έχει λήξει.

2. Η διάρκεια ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια ισχύος της ειδικής άδειας ταξιδιού, λαμβάνοντας υπόψη την προθεσμία χρησιμοποίησής της. Η διάρκεια ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου πρέπει να επιτρέπει την επιστροφή του υπηκόου τρίτης χώρας στη χώρα καταγωγής του ή την είσοδό του σε τρίτη χώρα.

3. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί ειδική άδεια ταξιδιού σε ταξιδιωτικό έγγραφο το οποίο δεν ισχύει για κανένα από τα κράτη μέλη ή το οποίο ισχύει για ένα μόνον κράτος μέλος. Αν το ταξιδιωτικό έγγραφο ισχύει μόνο για δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, η καταχωρούμενη ειδική άδεια ταξιδιού περιορίζεται σε αυτά τα κράτη μέλη.

#### Άρθρο 11

##### Τύπος

1. Η ειδική άδεια ταξιδιού που χορηγούν τα κράτη μέλη έχει τη μορφή ενιαίου τύπου αυτοκόλλητου, σύμφωνου, *mutatis mutandis*, με τους κανόνες και τις προδιαγραφές του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου <sup>(1)</sup>.

2. Ο ενιαίος τύπος άδειας που εκδίδεται προς το σκοπό αυτό περιέχει, στη θέση 11 «είδος θεώρησης», το διακριτικό γράμμα «E» ακολουθούμενο από την ένδειξη «ταξίδι».

#### Άρθρο 12

##### Εφαρμογή της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 2 και του άρθρου 18 της παρούσας οδηγίας, οι διατάξεις της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου καθώς και τα παραρτήματά της αριθ. 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στην έκδοση της ειδικής άδειας ταξιδιού.

2. Τα εισπρακτέα τέλη για τη χορήγηση ειδικής άδειας ταξιδιού είναι ισόποσα με το εισπρακτέο ποσό για τη χορήγηση «θεώρησης για πολλαπλές εισόδους, ισχύος ενός έτους», όπως προβλέπεται στο παράρτημα 12 της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

##### ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

#### Άρθρο 13

##### Συσχετισμός μεταξύ «προϋποθέσεων προς πλήρωση για την πραγματοποίηση ταξιδιών επί χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες» και «ειδικής άδειας ταξιδιού»

Η ειδική άδεια ταξιδιού δεν είναι δυνατόν να σωρευτεί με την άσκηση της ελεύθερης κυκλοφορίας σύμφωνα με το κεφάλαιο II, προκειμένου να αποφεύγεται συνολική παρουσία στο έδαφος των κρατών μελών που να υπερβαίνει την μέγιστη περίοδο των έξι μηνών εντός περιόδου δώδεκα μηνών.

#### Άρθρο 14

##### Δήλωση της παρουσίας

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιβάλλουν στα πρόσωπα που αρύονται δικαιώματα από την παρούσα οδηγία, να δηλώνουν την παρουσία τους εντός 7 εργασιμών ημερών σε αρχή που εδρεύει στο έδαφός τους.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους όρους και τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης της παραγράφου 1, καθώς και κάθε μεταγενέστερη μεταβολή. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις εν λόγω ανακοινώσεις στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

#### Άρθρο 15

##### Απομάκρυνση

1. Υπήκοος τρίτης χώρας που δεν πληροί, ή δεν πληροί πλέον, τις κατά περίπτωση προβλεπόμενες προϋποθέσεις σύντομης διαμονής ή άδειας ταξιδιού, πρέπει να εγκαταλείψει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση το έδαφος των κρατών μελών.

Αν ο υπήκοος αυτός διαθέτει τίτλο διαμονής, προσωρινή άδεια διαμονής ή εθνική θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας, που έχουν εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος και των οποίων η ισχύς δεν έχει λήξει, οφείλει να κατευθυνθεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Όταν η αναχώρηση υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος εμπίπτει στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν πραγματοποιείται αυτοβούλως, ή όταν μπορεί να εκληφθεί ότι η αναχώρηση αυτή δεν θα πραγματοποιηθεί, ή εάν η άμεση αναχώρηση του υπηκόου τρίτης χώρας επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, ο εν λόγω υπήκοος πρέπει να απομακρύνεται από το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο συλλαμβάνεται, υπό τους όρους που προβλέπει η εθνική νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους. Εάν η εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής δεν επιτρέπει την απομάκρυνση, τότε το οικείο κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει στον ενδιαφερόμενο την παραμονή στο έδαφός του.

3. Η απομάκρυνση του προσώπου αυτού μπορεί να γίνει προς τη χώρα καταγωγής του, ή προς κάθε άλλο κράτος στο οποίο είναι δυνατή η είσοδός του, κατ' εφαρμογή κυρίως των σχετικών διατάξεων των συμφωνιών επανεισοδοχής που έχουν συναφθεί μεταξύ της Κοινότητας ή των κρατών μελών και της οικείας τρίτης χώρας.

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν θίγουν την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο, των διατάξεων περί ασύλου, των υποχρεώσεων των κρατών μελών στον τομέα της μη απαγόρευσης της εισόδου, ούτε την εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, των υποχρεώσεων των κρατών μελών στον τομέα της επανεισοχής ή της ανάληψης, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, του αιτούντος άσυλο του οποίου η αίτηση εξετάζεται και ο οποίος βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να διαθέτει σχετική άδεια.

#### ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

#### ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

#### Άρθρο 16

#### Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το καθεστώς των κυρώσεων οι οποίες επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για την εξασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι ούτω προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο έως την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 21, ενώ κοινοποιούν και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους αμελλητί.

#### Άρθρο 17

#### Τροποποίηση της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν

Η Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

#### «Άρθρο 18

1. Οι θεωρήσεις για διαμονή άνω των τριών μηνών, είναι εθνικές θεωρήσεις που εκδίδονται από ένα από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του. Παρόμοια θεώρηση επιτρέπει στον κάτοχό της να διέλθει από το έδαφος των άλλων κρατών μελών προκειμένου να εισέλθει στο έδαφος του κράτους μέλους που χορήγησε τη θεώρηση, εκτός αν δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), δ) και ε), ή αν αναγράφεται στον εθνικό κατάλογο ανεπιθυμητών του κράτους μέλους, από το έδαφος του οποίου επιθυμεί να διέλθει.»

2. Τα άρθρα 19 έως 23 και 25 καταργούνται και αντικαθίστανται.

#### Άρθρο 18

#### Τροποποίηση της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου

Η Κοινή Προξενική Εγκύκλιος τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα I της παρούσας οδηγίας.

#### Άρθρο 19

#### Τροποποίηση του Κοινού Εγχειριδίου

Το Κοινό Εγχειρίδιο τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

#### Άρθρο 20

#### Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1091/2001 του Συμβουλίου καταργείται.

#### Άρθρο 21

#### Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν πριν από τις [...] τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από τις [...]

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

#### Άρθρο 22

#### Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

#### Άρθρο 23

#### Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Η Κοινή Προξενική Εγκύκλιος τροποποιείται ως εξής:

1. Στο μέρος I, σημείο 1, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Ωστόσο, ο κάτοχος θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας δύναται να κυκλοφορεί ελεύθερα για διάστημα έως τριών μηνών κατ' ανώτατο όριο εντός του εδάφους των κρατών μελών μετά την κατάθεση αίτησης χορήγησης τίτλου διαμονής από το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας.»

2. Στο μέρος I, το σημείο 2.2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η θεώρηση για διαμονή άνω των τριών μηνών είναι εθνική θεώρηση η οποία χορηγείται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία.

Η εν λόγω θεώρηση θα ισχύει και ως ομοίμορφη θεώρηση διέλευσης επιτρέπouσα στον κάτοχό της να μεταβαίνει στην επικράτεια του κράτους μέλους το οποίο τη χορήγησε, υπό τον όρο ότι η διάρκεια της διέλευσης δεν θα υπερβαίνει τις πέντε ημέρες από την ημερομηνία εισόδου, εκτός εάν ο κάτοχός της δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου ή εάν είναι καταχωρημένος στον κατάλογο ανεπιθύμητων του ή των κρατών μελών από τα οποία επιθυμεί να διέλθει

Ωστόσο, ο κάτοχος θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας δύναται να κυκλοφορεί ελεύθερα για διάστημα έως τριών μηνών κατ' ανώτατο όριο εντός του εδάφους των κρατών μελών μετά την κατάθεση της αίτησης χορήγησης τίτλου διαμονής από το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας. Η κατάθεση αυτή αποδεικνύεται με τη θέση σφραγίδας στο ταξιδιωτικό έγγραφο του υπηκόου τρίτης χώρας από την αρχή στην οποία κατατέθηκε η αίτηση».

3. Στο μέρος I, σημείο 2, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«2.5. Ειδική άδεια ταξιδίου: Ειδική άδεια ταξιδίου που επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας να αιτηθεί την είσοδο στο έδαφος των κρατών μελών για λόγους άλλους εκτός της μετανάστευσης, ενόψει συνεχούς διαμονής ή πολλαπλών διαμονών των οποίων η συνολική διάρκεια δεν δύναται να υπερβαίνει τους έξι μήνες εντός περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, χωρίς να επιτρέπεται η παραμονή στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών.

Οι διατάξεις της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου, καθώς και τα παραρτήματά της αριθ. 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, και 15 εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στην έκδοση της ειδικής άδειας ταξιδίου.

Η εν λόγω άδεια μπορεί να εκδίδεται για μία ή για πολλαπλές εισόδους.»

4. Στο μέρος IV προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Η ειδική άδεια ταξιδίου εκδίδεται μόνον αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τα ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο 9

1. Η ειδική άδεια ταξιδίου εκδίδεται, μετά από αίτηση υπηκόου τρίτης χώρας, από τις διπλωματικές και προξενικές αρχές των κρατών μελών πριν από την είσοδο στο έδαφος των κρατών μελών και εφόσον ο εν λόγω υπήκοος πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), δ) και ε).

Άρθρο 5

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι θεώρησης ενιαίου τύπου μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους του συνόλου των κρατών μελών κατά τη διάρκεια ισχύος της θεώρησης, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) είναι κάτοχοι εγκύρου ταξιδιωτικού εγγράφου ή εγγράφων που επιτρέπουν τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων,
- β) είναι κάτοχοι έγκυρης θεώρησης ισχύος τουλάχιστον ίσης με τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής τους,
- γ) προσκομίζουν, αν παραστεί ανάγκη, έγγραφα που δικαιολογούν το σκοπό και καθορίζουν τις συνθήκες της προβλεπόμενης διαμονής τους, διαθέτουν δε τα αναγκαία μέσα διαβίωσης, τόσο για την προβλεπόμενη διαμονή τους όσο και για την επιστροφή τους στη χώρα προέλευσής τους ή τη διέλευση προς τρίτο κράτος στο οποίο είναι εξασφαλισμένη η είσοδος, ή είναι σε θέση να εξασφαλίσουν νομίμως τα μέσα διαβίωσής τους,
- δ) δεν είναι καταχωρημένοι στους καταλόγους ανεπιθύμητων,
- ε) δεν θεωρούνται ικανοί να διαταράξουν τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα κράτη μέλη.»

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Το Κοινό Εγχειρίδιο τροποποιείται ως εξής:

1. Στο μέρος I σημείο 1.1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Κάθε πρόσωπο το οποίο φέρει ειδική άδεια ταξιδιού και έχει εισέλθει νομίμως εντός του εδάφους των κρατών μελών από τα εξωτερικά σύνορα, δύναται να μετακινείται ελεύθερα εντός του εδάφους όλων των κρατών μελών επί έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο εντός περιόδου δώδεκα μηνών, χωρίς να παραμένει στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών.»

2. Στο σημείο 3 του μέρους I προστίθεται μια παύλα στην τελευταία παράγραφο:

«— ειδική άδεια ταξιδιού»

3. Στο σημείο 3.3.1 του μέρους I προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«Ωστόσο, ο κάτοχος θεώρησης για διαμονή μακράς διάρκειας δύναται να κυκλοφορεί ελεύθερα για διάστημα έως τριών μηνών κατ' ανώτατο όριο εντός του εδάφους των κρατών μελών μετά την κατάθεση της αίτησης χορήγησης τίτλου διαμονής από το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας. Η κατάθεση αυτή αποδεικνύεται με τη θέση σφραγίδας στο ταξιδιωτικό έγγραφο του υπηκόου τρίτης χώρας από την αρχή στην οποία κατατέθηκε η αίτηση.»

4. Στο μέρος I, προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«3.4. Ειδική άδεια ταξιδιού:

Η εν λόγω ειδική άδεια ταξιδιού επιτρέπει στον κάτοχό της να μετακινείται ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών επί έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο, χωρίς να παραμένει στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών, υπό τον όρο ότι πληροί τις προϋποθέσεις που ορίζει το άρθρο 8 της οδηγίας σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών δύναται να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους των κρατών μελών για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, με τη θέσπιση ειδικής άδειας ταξιδιού και με τον καθορισμό των προϋποθέσεων εισόδου ενόψει μετακίνησης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες.

#### Άρθρο 8

1. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να εισέρχονται στο έδαφος των κρατών μελών ενόψει μετακίνησης που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες εντός περιόδου δώδεκα μηνών, από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, χωρίς να παραμένουν άνω των τριών μηνών στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- είναι εφοδιασμένοι με ειδική άδεια ταξιδιού, η ισχύς της οποίας δεν έχει λήξει και η οποία εκδόθηκε από κράτος μέλος,
- πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α), γ), δ) και ε).

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακωλύουν το δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να παρατείνει την διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφος του πέραν των τριών μηνών κάτω από ειδικές συνθήκες.

#### Άρθρο 5

1. Υπήκοοι τρίτων χωρών που είναι κάτοχοι θεώρησης ενιαίου τύπου μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα εντός του εδάφους του συνόλου των κρατών μελών κατά τη διάρκεια ισχύος της θεώρησης, εφόσον πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) είναι κάτοχοι εγκύρου ταξιδιωτικού εγγράφου ή εγγράφων που επιτρέπουν τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων,
- β) είναι κάτοχοι εγκυρης θεώρησης ισχύος τουλάχιστον ίσης με τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαμονής τους,
- γ) προσκομίζουν, αν παραστεί ανάγκη, έγγραφα που δικαιολογούν το σκοπό και καθορίζουν τις συνθήκες της προβλεπόμενης διαμονής τους, διαθέτουν δε τα αναγκαία μέσα διαβίωσης, τόσο για την προβλεπόμενη διαμονή τους όσο και για την επιστροφή τους στη χώρα προέλευσής τους ή τη διέλευση προς τρίτο κράτος στο οποίο είναι εξασφαλισμένη η είσοδος, ή είναι σε θέση να εξασφαλίσουν νομίμως τα μέσα διαβίωσής τους,
- δ) δεν είναι καταχωρημένοι στους καταλόγους ανεπιθύμητων,
- ε) δεν θεωρούνται ικανοί να διαταράξουν τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα κράτη μέλη.»

5. Στο μέρος II σημείο 5 προστίθεται το σημείο 5.7:

«5.7. Ειδική άδεια ταξιδιού δεν μπορεί να εκδοθεί στα σύνορα.»